

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Tomaier Legal advokátní kancelář s. r. o., IČ: 24155241**
se sídlem Černokostecká 281/7, Praha 10
zastoupeného Mgr. Tomášem Urbanem, advokátem
se sídlem Vřesová 685/16, Praha 8 - Troja

proti
žalovanému: **Úřadu pro ochranu osobních údajů**
se sídlem v Praze 7, pplk. Sochora 27

za účasti **Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvková organizace, IČ: 65993390**
se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4 – Nusle
zastoupeného JUDr. Jiřím Hartmannem, advokátem
se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8

o žalobě proti rozhodnutí Ing. Radka Mátle, osoby pověřené řízením Ředitelství silnic a dálnic ČR, ze dne 4. 9. 2019, č. j. 18617/2019-10000

t a k t o:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ing. Radka Mátle, osoby pověřené řízením Ředitelství silnic a dálnic ČR, státní příspěvkové organizace, ze dne 4. 9. 2019 č. j. 18617/2019-10000, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Ředitelství silnic a dálnic ČR ze dne 17. 7. 2019, č. j. 13413/2019-10320 o odmítnutí poskytnout na žádost žalobce informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“). Žalobce v podané žalobě projevil nesouhlas s odmítavým rozhodnutím Ředitelství silnic a dálnic ČR, že jde o rozhodnutí nesprávná a v rozporu s informačním zákonem.

Dosavadní průběh řízení

2. Dne 26. 11. 2019 vydal Městský soud v Praze rozsudek č. j. 11A 177/2019 - 43, kterým žalobou napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil Ředitelství silnic a dálnic ČR k dalšímu řízení. Ředitelství silnic a dálnic ČR podalo proti uvedenému rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který kasační stížnosti rozsudkem ze dne 2. 10. 2020, č. j. 4As 280/2020 – 54, dostupným na www.nssoud.cz, vyhověl, rozsudek Městského soudu v Praze zrušil s odůvodněním, že v posuzované věci se neztotožnil s názorem městského soudu o splnění podmínek zákona pro zrušení rozhodnutí bez jednání pro nepřezkoumatelnost, a proto věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení s pokynem, aby ve věci nařídil ústní jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Pechočová.

3. Městský soud v Praze o podané žalobě znovu rozhodl rozsudkem ze dne 11. 2. 2021, č. j. 11A 177/2019 – 86, když dospěl k závěru, že Ředitelství silnic a dálnic ČR pochybilo, když žalobci odmítlo požadované informace poskytnout podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona a § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. Žaloba je proto důvodná a soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro částečnou nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, a vrátil věc Ředitelství silnic a dálnic ČR k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

4. Uvedený rozsudek městského soudu byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2021, č. j. 4As 65/2021 – 44, dostupným na www.nssoud.cz. Kasační stížnost úspěšně podalo Ředitelství silnic a dálnic ČR (stěžovatel). Nejvyšší správní soud konstatoval, že zákon o svobodném přístupu k informacím s účinností ode dne 2. 1. 2020 určil jako orgán příslušný rozhodovat o odvoláních a v řízení o stížnosti Úřad pro ochranu osobních údajů. Stěžovatel, na kterého se žalobce obrátil jako na povinný subjekt, je státní příspěvkovou organizací a v jeho případě tak není možné určit podle § 178 správního řádu, kdo je jeho nadřízeným správním orgánem. V projednávané věci tedy s účinností od 2. 1. 2020 přešla ze zákona působnost k rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informace z osoby stojící v čele povinného subjektu, u nějž nelze nadřízený orgán určit dle § 178 správního řádu, na Úřad, byť samotné rozhodnutí pověřené osoby stěžovatele o odvolání žalobce bylo vydáno v září 2019 v souladu s tehdy účinnou úpravou.

5. Městský soud jednal jako se žalovaným správním orgánem s Úřadem pro ochranu osobních údajů a povinný subjekt - Ředitelství silnic a dálnic ČR - vyrozuměl o probíhající řízení podle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) o možném uplatňování práva osoby zúčastněné na řízení. Na výzvu Městského soudu v Praze Ředitelství silnic a dálnic ČR práva osoby zúčastněné na řízení uplatnilo.

6. Při ústním jednání dne 7. 10. 2021 zástupkyně žalovaného správního orgánu předložila soudu dvě v mezidobí vydaná rozhodnutí.

7. Podle prvního z nich, rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 24. 3. 2021, č. j. UOOU-01327/21-2, bylo rozhodnutí Ing. Radka Mátle, osoby pověřené řízením Ředitelství silnic a dálnic ČR o odmítnutí žádosti ze dne 4. 9. 2019 č. j. 18617/2019-10000 na základě odvolání žadatele o informace zrušeno a věc byla vrácena povinnému subjektu - Ředitelství silnic a dálnic ČR - k novému projednání. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 3. 2021.

6. Na základě tohoto rozhodnutí žalovaného rozhodlo Ředitelství silnic a dálnic ČR znovu o žádosti žadatele o informaci rozhodnutím ze dne 9. 4. 2021 č. j. RSD-2006/2021-19410/Sol, proti němuž se žadatel o informaci znovu odvolal.

7. Na základě tohoto dalšího odvolání vydal žalovaný druhé rozhodnutí, kterým rozhodl dne 7. 6. 2021 pod č. j. UOOU-01327/21-6 tak, že Ředitelství silnic a dálnic ČR, č. j. RSD-2006/2021-19410/Sol, ze dne 9. 4. 2021, se podle § 90 odstavec 4 správního řádu z důvodu dle 48 správního řádu zrušuje a řízení se dle § 66 odstavec 1 písm. e) správního řádu zastavuje. Rozhodnutí nabylo právní moci dnem 7. 6. 2021.

Posouzení věci soudem

8. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí, tj. rozhodnutí Ing. Radka Mátle, osoby pověřené řízením Ředitelství silnic a dálnic ČR, ze dne 4.9.2019 č. j. 18617/2019-10000 bylo zrušeno pravomocným rozhodnutím Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 24. 3. 2021, č. j. UOOU-01327/21-2.

9. Soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro to, aby se mohl žalobou meritorně zabývat. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není.

10. Jednou ze základních podmínek řízení, která musí být splněna, aby mohly soudy ve správním soudnictví rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu, je existence a účinnost žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud tato podmínka v řízení není splněna, jde o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, neboť zde není rozhodnutí, které by bylo lze soudem přezkoumat.

11. Jestliže rozhodnutí, jehož přezkoumání se žalobce podanou žalobou domáhal, bylo v mezidobí zrušeno, pak zde neexistuje rozhodnutí, které by mohl soud přezkoumávat. Přitom existence správního rozhodnutí je základní podmínkou pro to, aby soud mohl žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat. Neexistence rozhodnutí způsobuje nedostatek podmínky řízení, proto soud s odkazem na ustanovení § 46 odstavec 1 písm. a) s. ř. s., podle kterého soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení, návrh odmítl.

12. Na situaci nic nemění ani zjištění, že po zrušení žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 4. 9. 2019 povinný subjekt – Ředitelství silnic a dálnic ČR – dne 9. 4. 2021 znovu rozhodl, ani skutečnost, že toto nové rozhodnutí o žádosti žalobce žalovaný správní orgán zrušil rozhodnutím ze dne 7. 6. 2021 a řízení zastavil, v důsledku čehož nebylo o žádosti žalobce rozhodnuto. Je vhodné uvést, že Nejvyšším správním soudem byl zrušen jen rozsudek Městského soudu v Praze, tím byl pouze obnoven stav před vydáním rozsudku městského soudu, tj. stav, že platí pravomocné, žalobou napadené rozhodnutí ze dne 4. 9. 2019. Bylo na žalobci, aby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2021, č. j. UOOU-01327/21-6, zvážil podání žaloby ve správním soudnictví, aby soud posoudil, zda byly či nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 66 odstavec 1 písm. e) správního řádu, když je zřejmé, že v důsledku vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2021, č. j. 4As 65/2021 – 44, nedošlo k situaci, že by běželo jiné správní řízení o žádosti žalobce, jak požaduje § 66 správního řádu.

Závěr a náklady řízení

13. Neexistence rozhodnutí způsobuje nedostatek podmínky řízení, proto soud s odkazem na ustanovení § 46 odstavec 1 písm. a) s. ř. s. žalobu odmítl.

14. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odstavec 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta.

15. Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobě zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že nejsou dány předpoklady pro přiznání práva na jejich náhradu. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. V posuzované věci soud po změně procesního postavení z účastníka řízení na osobu zúčastněnou na řízení společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR žádnou povinnost nestanovil, pouze jí dal možnost uplatnit její práva v probíhajícím řízení. Z uvedených důvodů tak soud vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože neshledal existenci důvodů zřetele hodných pro to, aby společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR přiznal právo na náhradu dalších nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu,

neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ustanovení § 104 odstavec 3 písmeno a/ s. ř. s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Praze dne 7. října 2021

Mgr. Marek B e d ř i c h v. r.
předseda senátu